

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.

Για τους τυράννους πάντα όλα είναι ύποπτα και παραγμένα. Καμία θέση για τη φιλία δεν υπάρχει σ' αυτούς. Γιατί δεν ξέρω ποιος μπορεί να αγαπά αυτόν, τον οποίον φοβάται, ή αυτόν, που νομίζει πως τον φοβάται. Λατρεύονται όμως (οι τύραννοι) υποκριτικά, τουλάχιστον για κάποιο χρονικό διάστημα. Αν όμως τύχει να πέσουν, όπως συνήθως συμβαίνει, τότε γίνεται κατανοητό πόσο ήταν στερημένοι από φίλους. Αυτό είναι που αναφέρουν πως είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: “Τότε μόνο κατάλαβα ποιους είχα αληθινούς φίλους και ποιους ψεύτικους, όταν δεν μπορούσα πια να ανταποδώσω τη χάρη ούτε σ' αυτούς ούτε στους άλλους”.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα, τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τις κραυγές των υπηρετριών, ήλθε για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B. Παρατηρήσεις

1.α.

tyranno
omne
tempora
sumulationi
inopum
uxoribus
vir
ancillis
officiorum

1.β.

quid
huic, haec
neutrius
tui
eas

2.α.
possunt
coluisti
fieret
cadamus
intellectum iri
dictum esse
habebitis
interfice
cognitu
vulnerandi
venientem

2.β. Οριστική: fers, fertis. Προστακτική: fer, ferte

3.α.
sollicita: είναι κατηγορούμενο στο omnia
a quo: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο metui
Tarquinius: είναι υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο dixisse (ετεροπροσωπία) και στη μετοχή exulantem
referre: είναι τελικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο poteram
uxor: είναι παράθεση στο Rōrcia
ancillarum: είναι γενική υποκειμενική στο clamore
in cubiculum: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο στη μετοχή vocatus

3.β.
τελική πρόταση: ut unguis resecaret
σουπίνο: unguis resectum
ad + γερουνδιακό: ad unguis resecaendos

4.α. quam fuerint inopes amicorum: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση, απλή, μερικής άγνοιας, ως υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα intellegitur. Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα quam, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της. Ειδικότερα, χρόνου παρακειμένου (fuerint), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (intellegitur: ενεστώτας) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν-μέλλον (ακολουθία των χρόνων).

quod tonsoris praeripuisset officium:

δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο *quod*, εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί δηλώνει υποκειμενική αιτιολογία. Ειδικότερα, χρόνου υπερσυντελικού (*praeteriussset*), γιατί εξαρτάται από το γερουνδιακό *obiurgandam*, που έχει θέση ιστορικού χρόνου, αφού εξαρτάται από το *venit* (παρακείμενος) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν (ακολουθία των χρόνων). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο γερουνδιακό *obiurgandam*.

β. *quodsi forte ceciderunt, tum intellegitur*

quodsi forte ceciderunt - υπόθεση: *si* + οριστική παρακείμενου

tum intellegitur – απόδοση: οριστική ενεστώτα

Σχηματίζεται ο υποθετικός λόγος του α' είδους, ανοιχτή υπόθεση (στο παρόν – μέλλον)

Αντίθετο του πραγματικού: *Quodsi forte caderent, tum intellegeretur*

γ. *Cicero dicit nullum locum amicitiae eis esse.*